

Prof. Arkadiusz Jadczyk je znanstvenik, matematičar – fizičar, stručnjak atomske fizike, napisao je mnoge radove i dobivao nagrade. Njegov uvod u transkripte opisuje jedan kritički osvrt prema materijalu, a najbolje je da si svatko sam zaključi stvari iz svega ovoga. Laura je kontaktirala „svjesne energije“, bića iz viših nivoa postojanja metodom „channeling-a“, tj. „direktnim razgovorom“ kroz medij kojima je ostvarena veza. Svrha ovog materijala je da se prenese znanje koje nam je neophodno za razumijevanje kako funkcionira svijet oko nas i mi sami u njemu. Ovaj materijal bi svatko trebao pročitati tko želi napredovati i podići svoju svijest – a samim time i znanje koje posjeduje i koje mu omogućava lakši i brži napredak. Dakle, pošto sam pročitao Kasiopejski materijal, osjetio sam u sebi da u njemu ima jako puno stvari koje bi mogle pomoći i ostalim ljudima oko mene. Zbog toga sam odlučio prevesti materijal da bi i ljudi koji ne razumiju engleski jezik mogli dobiti ovo neprocjenjivo znanje.

(- Jack987 -)

Trenutno sve prevedene transkripte [možete skinuti ovdje](#) u PDF-u (6 MB, moguće pretraživanje sesija, popis sesija sa internim linkovima, thanx to EQ)!!!

Uvod prof. Arkadiusz Jadczyk-a

„Mi smo - vi u budućnosti“

To je ono što „oni“ tvrde: da su „oni“ – Kasiopejci – bića Svjetlosti Sjedinjene Misaone Forme – mi u budućnosti. Koji bizaran koncept. Ili možda nije?

Da li je to moguće? Mogu li takve izjave naći mjesto u prihvaćenim teorijama? Ili je to očigledna kontradikcija onome što mi, fizičari – znamo o prirodi i njenim zakonima?

Stavimo trenutno na stranu misao da li je moguća egzistencija u obliku čiste svijesti, i zapitajmo se da li je putovanje kroz vrijeme moguće – pa čak i samo teoretski? Da li je slanje i primanje informacija iz budućnosti, kao i njihovo slanje u prošlost dozvoljeno našim dosadašnjim teorijama relativnosti i kvantne mehanike? Ako bi se informacija mogla poslati, da li to također i povlači da fizička materija također može biti „poslana“ preko neke vrste TransDimenzionalne Atomske ReMolekularizacije? I ako je to moguće, koji su zakoni koji to omogućuju ili ne? Koji je značaj svega toga?

Dakle, iskreno govoreći, mi to ne znamo, ali možemo imati neke zaključke u vezi toga. Kurt Godel je postao famozan radi matematičkih radova koje je izdao i poslije toga je počeo studirati Einstein-ovu teoriju relativnosti i napravio je veliki korak i napredak u fizici: otkrio je skupinu drugačijih razumnih kozmoloških rješenja Einstein-ovih jednažbi – svi osim jednog su sadržali uzročne petlje!

Isprva, te uzročne petlje su odbačene od strane relativista jer su bile „previše lude“. Argumenti za neprihvatanje tih modela univerzuma su bili osobne prirode i komentirani sa nivoa gledišta koji su viši od onoga koji ih je izumio (otkrio). To je uobičajeni fenomen u raznim žustrim debatama između znanstvenika koji se zove „toranj bjelokosti“ akademije.

„Uzročna petlja“ znači istu stvar kao i „Vremenska petlja“. Ona se može opisati kao odlazak u budućnost i vraćanje na istu točku vremena i prostora iz koje ste krenuli. Nazvana je „uzročna“ jer je, u Einstein-ovoj teoriji relativnosti, vrijeme relativan koncept i različiti promatrači mogu iskusiti vrijeme različito, a termin „uzročan“ je upotrebljen da bi se izbjeglo upotrebljavanje termina „vrijeme“.

Ali malo po malo, uočeno je da se uzročne – ili vremenske – petlje MOGU pojaviti u drugim rješenjima Einstein-ovih jednažbi također, kao i u uobičajenim slaganjima sa nekim vrstama „zakretanja“ svemira.

Uzročne petlje ne čine putovanje kroz vrijeme nemogućim – već vjerojatnim. Ali tada one vode do neprihvatljivih logičkih paradoksa, a fizika ne radi takve paradokse uopće – tu nastaje veliki

problem! Pojavu komuniciranja sa prošlošću i dobivanje informacija iz budućnosti SU diskutirali u fizici čak u vrijeme „ravnog“ nezakrivljenog vremensko-prostornog tumačenja Lorentz-a i Minkowskog. Hipotetski dijelovi brži od brzine svjetlosti (superluminalni) – tauoni – mogli bi služiti u komunikacijske svrhe. Oni bi omogućili „anti-telefon“ – telefon kojim bi mogli razgovarati s nekim u prošlosti.

Da li tauoni postoje? Ili da li MOGU postojati? To je još uvijek pitanje na koje se ne može odgovoriti sa potpunom točnošću.

A istina je ta da paradoksi ne smiju nikad biti ignorirani. Oni uvijek indiciraju da neka važna lekcija mora biti naučena – da je jedan bitan napredak ili promjena neophodna. Isto vrijedi i za paradokse koje impliciraju primanje informacija iz budućnosti. Mi se ne možemo jednostavno vratiti u subotu i reći sebi koji su dobitni brojevi na lotu koji će izaći u nedjelju. Ako bi to bilo moguće, također bi i bilo moguće da u izvjesnoj budućnosti, buduće „Vi“ kaže vama da si to NE govorite. Tako imamo paradoks: mi u budućnosti, intervenirali smo u prošlost da si onemogućimo komunikaciju iz budućnosti!

Paradoks: ako komuniciramo – nismo komunicirali, a ako ne komuniciramo, tada smo komunicirali! Nemoguće u linearnom, nerazgranatom univerzumu!

Ako bi bilo moguće pobjeći iz takvog paradoksa, bijeg bi ostavio „vrata“ otvorenima, makar i malo – i kod našeg anti-telefona?

Svakako – tu je ne samo jedan – već nekoliko izlaza iz toga.

Prvo, očiti paradoks nestaje ako priznamo mogućnost da su kanali za komunikaciju koji su svojstveno bučni (puni smetnji) – da je to normalna situacija kod kvantnog fenomena. Dakle, ako je komunikacija s prošlošću kvantni efekt – mi smo pošteđeni od evidentnih paradoksa. Kvantna teorija može biti korisna!

Ako šaljemo signal u prošlost, nikada nismo 100% sigurni da će poruka biti isporučena bez izbličenja – distorzije. I suprotno, primanje iz budućnosti ne donosi 100% sigurnosti da dolazi iz

autentičnog izvora iz budućnosti ili je samo spontana i slučajna kreacija kraja koji ju prima. Ako je to slučaj, i ako je izvjesna kvantitativna informacija – koja jest, teorijska veza između prijemnog i predajnog kraja je sigurna da zadrži vezu – tada nema više paradoksa čak i sa smisljeno efikasnim informacijskim kanalima.

Drugim rječima – MOGU postojati signali iz budućnosti u prošlost, ali tada postoje poneki „prijemnici“ od svih mogućih koji to mogu primiti. Pa čak i od te nekolicine koji to uopće mogu primiti, poneki je samo propisno usklađen za prijem, što može biti problem statičke prirode. Pa čak i ako nemamo statičkih smetnji, ti prijemnici koji mogu primiti čiste informacije će iskusiti statiku „ne-vjervovanja“ i iskrivljenja informacija poslije primanja.

Tu je još i drugi aspekt takvog transfera informacija – mogućnosti povezane s IZBOROM DOGAĐAJA – izborom jedne od mnogih mogućih budućnosti. Može se dogoditi da savijanje univerzuma odgovara svakome od takvih događaja. Savijanje univerzuma u beskonačno „drvo“ odluka je već diskutirano u kvantnoj teoriji mjerenja – pa čak ima i ime: Mnoge svjetske interpretacije kvantne teorije.

Dva dobro znana fizičara koji su smatrali da su mnoge svjetske interpretacije više nego obično teoretiziranje su John Archibald Wheeler i David Deutsch. Možete proučiti njihove knjige za dublje razumijevanje tog materijala.

Mnoge svjetske interpretacije imaju jednu ozbiljnu slabost: nisu napravljene po algoritmu za dokazivanje odabira trenutka savijanja. Tako da je to više jedan uradak nego kompletna teorija. Doduše, tu je i teorija koja ispunjuje prazninu u tim Mnogim svjetskim inetrpretacijama – i tu teoriju ja dobro znam i čak mnogo bolje nego mnogi drugi, iz jednostavnog razloga što sam ju razvio zajedno s Philippe Blanchard-om (sa Sveučilišta Bielefeld) tokom zadnjih 6 i više godina kao integralni dio Quantum Future projektom. Nazvana je Događajno Unaprijeđena Kvantna Teorija (EEQT). Kompletan popis sadržaja i mnoge druge informacije o tome možete slobodno naći na internetu pod „Quantum Project“ na stranicama http://www.quantumfuture.net/quantum_future/

Činjenica da naše generalno prihvaćene teorije sadašnjice ne uskraćuju mogućnost putovanja kroz vrijeme, ali to ne znači da znamo sagraditi vremenski stroj! S druge strane, možda je moguće da već postoji vremenski stroj i da se koristi, a mi i ne znamo i ne razumijemo princip njegovog rada jer prelazi današnje teorijsko znanje i sve koncepcije u velikoj mjeri. Također je moguće da neke od vremenskih strojeva mi smatramo da služe u potpuno druge svrhe, a ne

znamo da su ustvari vremenski strojevi. Mnoge stvari su moguće...

Sad se vratimo na superluminalnu komunikaciju, ili „kanaliziranje“ (channelling), posebno na Kasiopejski slučaj. Činjenica da je slanje informacije u prošlost moguća nužno ne znači da takva jedna informacija bi trebala doći iz budućnosti – da to i jest!

Ali ako generalno prihvatimo da je vanzemaljski život moguć i ako koristimo svo naše znanje i resurse da bi istražili život izvan naše Zemlje, tada bi također trebali imati razumijevanje da takav prijem informacija iz budućnosti je jednako moguć. S takvom perspektivom, znanost bi trebala istražiti bilo koji trag takvih informacija.

Koje vrste informacija kroz takve kanale trebamo tražiti? Koje vrste antena trebamo? Kako ćemo ih usmjeriti u precizno „buduće vrijeme“? Npr. u godinu 3000? Ili 30000? Ili 300001?

Moj odgovor je: ništa takvog nam ne treba. Sve što trebamo, već imamo – NAŠE UMOVE. Nadalje, pretpostavljamo da je znanje i tehnologija u budućnosti (ili može biti) mnogo naprednija nego naša današnja, pa je jedino prirodan način taj na koji će poruka iz budućnosti stići do nas je direktno u naš um.

Čak se i danas koriste tehnike kojima se informacije direktno prenose u naše umove. One nisu uvijek korištene za našu dobrobit – iako postoje. Ali zašto onda, ako su komunikacije iz budućnosti moguće, ne dobivamo svakodnevne poruke? Ako naši umovi mogu koristiti kao prijemnici, zašto onda mi nismo svi svjesni tih prijenosa poruka?

Mislim da odgovor ima vezu s paralelnim realitetima i savijanju univerzuma, i možda je neka civilizacija koja je mogla primiti poruke iz budućnosti na bazi dnevnog prenošenja informacija, je prestala postojati jer komunikacija kroz vrijeme je vrlo opasna igra. Vi proizvodite paradokse i ti

paradoksi uklanjaju sve paralelne univerzume iz „spremišta“ svih mogućih univerzuma – ako kreirate univerzum sa paradoksima, ono uništava samo sebe djelomično ili kompletno. Možda je samo inteligencija maknuta iz takvog univerzuma jer je ona i stvorila paradoks. Možda smo vrlo sretni da uopće i možemo primati takve poruke iz budućnosti jer još uvijek egzistiramo.

Pretpostavimo da je naša civilizacija došla do te točke razvoja kada svatko može komunicirati sa sobom u prošlosti; imamo kompjuter sa specijalnim programom i perifernim uređajem koji nam to omogućava. To postaje zadnji krik mode: svatko komunicira sa sobom u prošlosti da bi se upozorio o opasnostima koje dolaze ili o krivim odlukama koje je počinio, ili pak o loto brojevima koji će se izvući. Ali, ono što je viđeno kao „loš izbor“ ili „gubitak“ za jednoga, može biti „dobar događaj“ ili „dobitak“ za drugoga!

Idući korak bi bio da „hakeri“ počinju ulaziti u sistem i slati namjerno krive informacije kroz komunikacije u prošlost da bi namjerno izazvali loše odabire i gubitke za nekoga da bi proizveli dobitak i beneficije za sebe ili nekoga tko im je platio da to učine. Onda bi nadalje prvi pojedinac koji bi vidio tu krivu informaciju, vratio se malo prije toga i upozorio sebe da je ta informacija kriva i da ju je poslao netko sa namjerom da krene po krivu. Tada bi haker opet to vidio, poslao još prije informaciju da će ovaj dobiti krivu informaciju (koja je u stvari prava) i tako bi nastala čitava zbrka. Takav proces bi se mogao nastaviti beskonačno s konstantnim i ponavljanim komunikacijama u prošlost, jedna informacija bi kontradiktirala drugoj, jedan signal bi isključivao drugi, s ukupnim rezultatom da bi prošlost trebala biti IDENTIČNA kao i što je bila i da komunikacije uopće NIJE bilo!

Tu je također i vrlo vjerojatna mogućnost da se taj scenarij upravo DEŠAVA u našem svijetu.

Također je i moguće da kad god neka civilizacija dođe na točku u kojoj može manipulirati prošlost, a time promjeni sadašnjost, i vrlo vjerojatno uništi sama sebe i „savije“ univerzum. Da se to ne dogodi, obično dolazi kataklizmička pojava prije nego što se to ostvari i to djeluje kao „kontrolni sistem“ ili način pomoću kojeg se reduciraju tehnološke mogućnosti opet na nulu, izbjegavajući tada mogućnost za totalni kaos. Takvim načinom kataklizmički događaji bi mogli biti jedan preventivni ili zaštitni udar protiv takvih manipulacija i može biti rezultat kontroliranih akcija nas samih u budućnosti koji vidimo opasnosti u nadolazećoj komunikaciji sa samima sobom u prošlosti!

Dakle. Mogućnost je ova: ako SE ostvaruje komunikacija iz budućnosti, ona MOŽE biti konstantno prisutna u svakom od nas i može sadržavati mješavinu laži i istine. Sad problem

postaje više nego samo „podešavanje na frekvenciju“ izvornog signala jer hakeri mogu imitirati signal i postati VRLO pametni u isporuci njihovih laži suprotnim „vrućim i zbunjujućim“ istinama. Problem postaje sveopći kad se postigne situacija kad nitko u ništa više ne vjeruje i ništa NE ČINI jer je SVE dezorijentirajuće i ne vodi ničemu, i ako je netko dobro INFORMIRAN tada postoji mogućnost da je totalno u krivu!

Ono što je važno je sljedeće: mi ne možemo spriječiti hakere od hakanja. Ali ono što možemo je to da uložimo svaki napor da ih spriječimo da hakaju u NAŠIM sistemima pomoću uzdizanja znanja i svijesti koje bi nas mogle zaštititi. Hakeri uvijek traže „lakši izbor“, (jedino onih par koji zbilja VOLE izazov), i uvijek će odstupiti ako naiđu na sistem koji je sve više i više sigurniji i ne mogu ga više samo tako lako probiti.

Kako ćete učiniti svoj kompjuter (ili vas same) imune na hakere?

Nikad niste 100% sigurni, ali ako preventivom postavite sve na svoje mjesto, konstantno promatrajući eventualne znakove prisustva hakera – oštećenja sistema, gubitak memorije, energije, oštećeni podaci, stvari koje se „ne uklapaju“, koje su „izvan konteksta“ – možemo reducirati mogućnost hakanja (upotreba firewall-a i slično). Ali to smo samo u mogućnosti učiniti ako smo SVJESNI hakera, ako ZNAMO da će oni pokušati ući u sistem u obliku „normalnog“ podatka ili pod nadogradnjom operativnog sistema ili sličnog programa koji će nam obećati „organizirati“ naše podatke i stvoriti veću efikasnost i olakšati upotrebu „user friendly“, dok istovremeno djeluju kao masovni „kradljivci“ energije i resursa – radne memorije (RAM-a) i hard-diska (prostora na disku). Tu su još i spy (špijunski) programi, razni „dialer-i“ programi koji zovu direktno skupe linije... itd.

Kao smješnu usporedbu možemo istaći: možemo zamisliti Windows operativni sistem kao „ultimativni haker iz budućnosti“ koji u obliku ovce predstavlja vuka koji guta naš RAM i prostor na hard-disku i šalje informacije o našim stvarima u kompjuteru i podatke koji idu tko zna kuda kad se svaki put spojimo na internet!

I naravno, tu su virusi. Kad god umetnete floppy disk, usb disk ili memoriju, cd, ili dvd u naš kompjuter, riskirate infekciju virusom, koji može sporo ili jako brzo uništiti SVE vaše podatke u kompjuteru, pa čak i onemogućiti BILO kakvu zaštitu poslije, onemogućiti bilo koju funkciju kompjutera i napraviti mnogo štete.

Analogija u ljudskom pitanju je ta da mnoge religije i sistemi „vjerovanja“ koji su uprogramirani u naše kulture i u naše živote preko mnogih „Božjih/proročanstva“ programa, zamjenjujući malo po malo naše osobno razmišljanje s „dogmom i doktrinom vjere“.

Dosta s analogijama. Mislim da čitatelj može zamisliti veliki broj varijacija na temu i saznati kako smo podložni dezinformacijama prerušenim u istine, bilo da dolaze iz budućnosti, sadašnjosti ili prošlosti.

Laura navodi: Mnogi ljudi su pitali o tvrdnjama Stewart Swerdlow-a da su sve vrste channelinga (osim njegovog, naravno) dio vladinog programa kontrole misli i da su usađivani u ljudske glave iz satelita. Mi odgovaramo: slažemo se da postoji „Zvezdana zavjera“ i da je dosta (ako ne i većina) materijala dobivenih channeling-om dio ljudskog programa za dezinformiranje ili je pod utjecajem negativnih snaga. Vjerujemo čak i da su imali utjecaja na jedan dio našeg materijala.

Ark(adiusz) je naveo: Ne mogu uzet Swedlow-a za ozbiljno. Zašto? Jer sam znanstvenik. Gledam na stvari na drugačiji način nego drugi ljudi. Više kritiziram. Čak sam i veći kritičar od mojih kolega. Kad vidim izjave kao ovu „Sav materijal dobiven iz channeling-a je smeće. To je 100% dezinformacija“ ili „Sav materijal iz channelinga je dezinformacija“ i „Kanaliziranje (channeling) dolazi sa satelita“, postajem vrlo sumnjičav. Zašto? Odmah vidim da govore čiste gluposti – u TIM rečenicama. Ali kad vidim nekoga da priča gluposti u par rečenica i kad je netko toliko siguran – ONDA tu osobu ne uzimam za ozbiljnu u svim ostalim njegovim tvrdnjama.

Koje su činjenice? Koje su mogućnosti? Dobro, imamo mogućnost da neka (ili mnoga) današnja kanaliziranja dolaze preko satelita ili drugih izvora programiranja. To JE moguće. Iduće pitanje je: ZAŠTO?

Evidentni odgovor je: da bi dezinformirao, zavarao, preko New-Age naivnih ljudi.

Da li je Kasiopejski materijal mogao tako doći?

To nije tako jednostavno. Mi nismo naivni. Mi smo kritički osvrnuti na to. Mi razmišljamo, analiziramo. Testiramo i istražujemo.

Da li je DIO od naše komunikacije mogao biti izmanipuliran na taj način?

DA. Postoji takva mogućnost.

Može li SVE, ili bar 95% materijala biti primljen na taj način?

NE. Jer tu su previše slučaja i primjera kad Kasiopejci odgovaraju na pitanja koja bi kroz „satelitski način“ prenošenja informacija od strane neke inteligencije trebala imati trenutni uvid u sve umove na ovom planetu odjednom i naravno, pristup u njih.

Zbog toga, mislim da Stewart-ove izjave da je SVO kanaliziranje lažno i dezinformacija i da pristize sa satelita više od 95% pokazuje da:

- 1) On nije u mogućnosti razmišljati logički
- 2) On nije zainteresiran u pronalaženju istine.

I to je glavna razlika između pristupa. Dok smo mi spremni zapitati bilo što o bilo čemu, i UVIJEK tražimo nove činjenice, drugi individualci tvrde „MI ZNAMO ISTINU“. Evo je! I onda mi pronalazimo jednu ili više besmislica i izjava za koju se tvrdi da je savršena, a pobija sve ostalo što govore.

Mislim da je vjerojatnije da NAŠE kanaliziranje sličnije starom načinu kanaliziranja, znanom već godinama. Moja majka je razgovarala s duhovima koristeći porculansko posuđe. Duhovi su joj odgovarali. Bila je preplašena. Nije bila u nekoj New-Age zajednici, ona je samo bila obična

starica. Nema svrhe da sateliti troše svoju energiju i kompjuteri svoje resurse da bi pričali sa mojom majkom.

Vidite na što mislim? Vrag je uvijek – u detaljima.

Kad god netko tvrdi: „Sve bijelo je crno“ – postajem sumnjičav. I odbacujem sve ostalo što oni kažu. Ne zbog toga što „bijelo koje je crno“ nije moguće, a znamo da IMAMO paradokse, nego ZATO što je ta osoba koristila tu riječ od tri slova: „SVE“.

Kao za paralelne realitete. Da, vjerojatno je to dio zaključka. Kao i za pokušaje preko satelita – njihovi prljavi pokušaji – da, i to je vjerojatno. I mi ih UZIMAMO u obzir. Ali UVIJEK pokušavamo primjenjivati naše razmišljanje 3. denziteta – našu „osudu“ koja je karakteristična za 3. denzitet. Ta provjera u 3. denzitetu NIKAD NIJE DOVOLJNA kad imamo posla s snagama 4. denziteta, ali je UVIJEK NEOPHODNA. To znači u praktičnom smislu:

1. UVIJEK MAKSIMALNO PROVJERAVAJTE ČINJENICE

2. NIKADA NE SMATRAJTE DA SE MOŽETE OSOLONITI KOMPLETNO SAMO NA NJIH!

Ono što želim reći je: ovo kanaliziranje, Kasiopejsko kanaliziranje JE drukčije od ostalih. Ono je drukčije iz samog početka, nastavlja se i bit će drukčije od drugih. Možemo mu dati i ime: KRITIČKO KANALIZIRANJE. Takva mu je namjera i nije slučajno baš takvo. To je kanaliziranje u kojem je namjerno pošiljatelj važan kao i sama poruka sama po sebi. Oni su nerazdvojno zapleteni međusobno u kvantnom smislu; međudjelujuće kvantne amplitude. One formiraju jedinstvo, cjelost. Odstranjivanje poruke od pošiljatelja bi bilo, u ovom Kasiopejskom kvantnom eksperimentu, kao zatvaranje rupe u dvostrukom rasporu kod eksperimenta. Kad zatvorite jednu rupu, cijeli uzorak je drugačiji, ne samo jedan njegov dio.

Što je to „kritičko kanaliziranje“? U kojoj mjeri je drugačije od ostalih?

Trebalo bi jako puno prostora i vremena da se to opiše u detalje. Jednog dana ćemo to i napraviti. Ali zasad, dozvolite mi da napravim samo mali pogled na to: Kasiopejsko kanaliziranje ima svojstva znanstvenog eksperimenta. Zamislite znanstvenike u njihovim laboratorijima kako rade na glavnim zakonima univerzuma. Oni rade čitav niz važnih eksperimenata. Oni su istrenirani profesionalci, oni znaju tematiku, znaju koju opremu imaju u laboratoriju i njihovu namjenu i mogućnosti. Ali oni su ljudska bića. Jednom će netko od njih ispričati koji prljavi vic, jednom će odbaciti cijelu seriju nekih podataka jer je miš preko noći poremetio njihovo mjerenje u nekom pokusu. Sada, razmislite koju bi korist imali od toga da sve to upišu u njihove papire uključujući prljav vic, i krive podatke koje su dobili radi miša, i mrlje radi razliijane tinte... itd.

To nije način na koji se radi znanost. I Kasiopejski eksperiment će se nastaviti kao znanstveni projekt. Sa standardima znanosti koje imamo na umu. Kasiopejsko kanaliziranje je Kritičko Kanaliziranje. Ono je drugačije od ostalih, a takvo će i ostati.

Razlika je u pristupu. Mi tražimo istinu. Swerdlow je siguran da on to zna, i da to želi nametnuti drugim ljudima, odnosno manipulirati drugim ljudima, uvjeravajući da je istina ono što on govori. Kad nešto tvrdi – to dolazi iz Skupne duše i Božjeg uma. Ali kad se netko drugi usudi to isto reći, samo sa drugačijim pristupom – to je odmah nužno „100% dezinformacija“ i „glupost“.

Mi pokušavamo podijeliti sa drugima naša razmišljanja, i kad je neophodno – mi smo spremni naučiti nešto i PROMJENITI naša razmišljanja. I to je najvažnije. Taj stav – biti otvoren (prema nečemu novom).

Što ako je Swerdlow u pravu? Čak i ako možemo to smatrati vrlo nevjerojatnim, ali što ako je u PRAVU? Može li on biti u pravu?

Naravno, znanstvenik sam i koristim moj mozak za prosuđivanje. Moram uključiti i tu mogućnost također – iako mi izgleda nevjerojatna. I ja sam zaključio da on ne može biti u pravu. Evo zašto: zaključak se donosi preko „reductio ad absurdum“ – što je obično korišteno u logičkim i matematičkim dokazima. Vi pretpostavite nešto da je istina i onda nekim logičkim lancima i zaključcima dolazite do rješenja da vaša pretpostavka ne može biti istinita. Nekako zapetljano – ali korisno.

Primjenimo tu metodu na Swerdlowa i njegove tvrdnje da je „svo kanaliziranje 100%

dezinformacija jer dolazi sa satelita“. Pretpostavimo da je to istina. Da bi to bila istina, mora uključivati mogućnost čitanja i kontroliranja SVIH umova ČITAVO vrijeme.

Ali ako je to slučaj, zašto bi onda Swerdlow bio iznimak u toj kontroli? Zato logički, Swerdlow je također kontroliran i programiran preko satelita (ako su svi, onda je i on). Ako je tako, onda ono što je napisao, je krivo. I zato jer je toliko glasan i toliko siguran o ovoj temi, bez neke svrhe, logički zaključak je da NIJE istina ono što govori, odnosno da je to dezinformacija.

Dakle, vidimo da početak koji nastaje iz pretpostavke da je u pravu (sateliti utiču na svakoga), dolazimo do zaključka da ono što govori je laž (jer on jednostavno ponavlja satelitsko dezinformiranje). Dakle, imamo reductio ad absurdum.

Ali možemo ići čak dalje. Možemo li vidjeti zašto Swerdlow tvrdi takve očite gluposti? Zašto?

Pa i hipotezu možemo imati također. Iz prijašnje analize možemo imati: ako NIJE SVE kanaliziranje iz satelita, onda NEKO kanaliziranje može biti i sa stvarnim informacijama od „blagonaklonih viših bića“, od „nas iz budućnosti“ ili iz „Božjeg uma i grupne duše“, zovite ih kako god hoćete, tada je i prirodno da ima snaga koje pokušavaju diskreditirati OVO kanaliziranje. Dakle, riješili smo jedan problem ovdje. On naziva sudionike kanaliziranja dezinformirajućim agentima, i ako je u pravu ili bar malo u pravu, tada imamo razloge za pretpostaviti da je Swerdlow agent tih snaga.

Imamo još jednu vježbu u logičkom rezoniranju i kritičkom razmišljanju koja mi pada na pamet. Swerdlow nije siguran o tome što je kanaliziranje, pa da navedem primjer posebnog primjera korištenja Ouija ploče, kao što je objašnjeno na našim web stranicama. Zašto koristimo Ouija ploču? Da bi izlučili vanjske utjecaje i poremećaje. Tako da je to jako teško za satelite, ili ostalo programiranje i signale koji dolaze iz ljudskih i hibridnih izvora, da ako i bude pokušaja utjecaja – da ne utječu na poruke. Najmanje su potrebne dvije osobe. Bez rituala. Kritičko razmišljanje, ponekad šala, česte kave, čisti umovi, glasna diskusija, i ploča. Razmišljanje u smislu moguće kvantne fizike koja zadire u interakcije umova sa materijom. Jasno mi je da metode koje koristimo su više robusne i zaštićene od slobodnog bombardiranja izvana od strane signala za kontrolu razmišljanja. S druge strane, razgovarati direktno sa „Božjim umom“ kao što Swerdlow radi, je više izloženo vanjskim utjecajima. Na primjer, slabi elektromagnetski (EM) signal izvana može utjecati na sićušni implant (umetnuti uređaj) u vlastitom zubu, i tada to izgleda kao da ga primamo od „grupne duše“...

Dakle, logičko razmišljanje i kritičke analize prethode dobivenim hipotezama. Ali, molim vas, ne skačite u zaključke da mi rješavamo sve probleme. Važni problemi su još uvijek tu i trebaju biti riješeni. Dana analiza ne govori KOJE je kanaliziranje (ako ijedno jest) legitimno. Ona daje indikacije. Da bi odgovorili na to pitanje, neophodno je napraviti kompletnu analizu i uzeti u obzir mnoge aspekte. Kompletno drugačije metode se trebaju koristiti. Ako je A u suprotnosti sa B, i ako nađemo da je A krivo, to ne znači da je B u redu !!! Da vidimo da li je B u redu ili ne, to je drugi problem.

Još bi samo naglasio da smo diskutirali mnogo puta Kasiopejsko kanaliziranje na web stranicama i sa mnogim drugim grupama, čak i naši „neistomišljenici“ su priznali otvoreno da su ove kasiopejske transkripte izvanredni zapisi.

Bilješke pisca:

Kao što sam imao priliku da prođem kroz transkripte po datumima, postalo je evidentno da ima nekoliko stvari koje su utjecale na stil korišten od strane Kasiopejaca. Jedan dio je zbog Laurinog ranog konstantnog izazova prema vjerodostojnosti materijala koji se odnosi na evidentnom uzorku i sadržaju njenih pitanja. Drago mi je da je nastavila sa skeptičnim načinom pitanja, pa čak i kad je bio slučaj da je to rezultiralo da nemamo jednostavan linearan razgovor (upadice i mijenjanje teme).

Jedan od najvažnijih aspekata Kasiopejskog stila je taj da čak i kao „misaone forme višeg denziteta“, da su vrlo obazrivi prema ljudskim slabostima i manama. S vremena na vrijeme, pročitamo transkripte gdje je gostu prekinuto davanje informacija radi objektivnih razloga, kao npr. kad Kasiopejci samo promjene tok ispitivanja sa odgovorima kao npr. „Oh?“ – „Možda“ – „To ima dublji smisao od toga“ – ili „Kasnije više o tome“, rađe nego da forsiraju ispitivanja gosta prije nego što je on uopće spreman primiti takvu poruku ispitivanjem samog sebe. Ponekad želim proći kroz stranice i potražiti nešto što nije toliko inteligentno rečeno, kao npr. „Hej, pametnjakoviću, otvori svoje oči i uši“ ili „Ne gubi vrijeme na glupe stvari kao što je ova“. Ali Kasiopejci nisu prešli tu „liniju“. U svim slučajevima njihova perspektiva izgleda da je ona koja zahtjeva da se osoba „probudi“ jer je „izabrala“ da se probudi, a ne da je potresena pobudom misaonim formama 6. denziteta, ili iz razloga nestrpljivosti stanovnika 3. denziteta kao što smo mi.

Drugi aspekt dijaloga su primjeri kada očito „vibracija, frekvencija ili namjera“ nekog od učesnika čine jednostavno izbacivanje iz toka procesa i oni bi obično odgovorili „doći ćemo na to poslije“ ili „ne sada“. Opet, to ne pomaže onima od nas koji su programirani da primaju samo informacije koje su dane u jednostavnom, linearnom dijalogu. Ali poslije doživljavanja proširenja umnih mogućnosti koja rezultiraju iz RAZMIŠLJANJA, drago mi je da žele riješiti proces i takvim načinom također.

Na kraju, najvažniju stvar koju sam uočio je ta da bilo koju informaciju i zaključak koji daju (osim u rijetkim slučajevima kad okolnosti čine ekstremnu opasnost za tu osobu), da ona služi za proširenje naših granica razmišljanja i svijesti. To nisu samo nekoliko malih proširenja, nego dosta velikih da napravimo naš dio provjere informacija i pretvorbu novootkrivene svijesti u akciju i primjenu. Tada nam daju još dovoljno toga da otkrijemo idući korak. To je kao da osiguraju da mi znamo tablicu množenja prije nego nam počinju objašnjavati dijeljenje, algebru i geometriju.

Također sam primjetio da sakriju „dragulje“ u tekstu koji jedino mogu biti otkriveni našom pobuđenom svjesnošću, ponekad i mjesecima ili godinama kasnije. U nekim slučajevima je to fraza, ponekad samo riječ koja, smještena u određeni kontekst, poprimi smisao u slijedu događaja i razvoja u smislu svjesnosti i samog realiteta. Kasiopejska transmisija – kanaliziranje – je zaista majstorsko konstruiran proces, čak i ako je ponekad frustrirajući.

Kasiopejci inzistiraju na primjenu njihove vlastite interpunkcije – uključujući i određene količine – i često njihov osobni spelling (pravilno pisanje riječi). Oni primjenjuju te kompozicijske aspekte da bi dodali specijalnu važnost i naglasak na stvar, iako priroda tog naglašavanja nije odmah uočljiva čitatelju koji prvi put kroz to prolazi. Iz tog razloga, u slaganju ovih transkripti za ispis (printanje), pravilno pisanje, stil i gramatička konstrukcija sadrže greške koje bi izdavač normalno ispravio, ali su one namjerno ostavljene netaknute.

Bio bih nemaran u ovom projektu ako nebi zahvalio svima onima koji su pridonijeli svojim vremenom i trudom da se transkripte obrade da se mogu ispisati (isprintati). Napomena: kanaliziranje je snimljeno na kazete, pa se poslije zapisivalo ručno svako slovo, riječ i rečenica iz nje preslušavanjem... To sve nebi bilo moguće bez vaše pomoći i asistencije.

Laurine napomene prije čitanja teksta:

Trebalo nam je mnogo vremena da objavimo čitavu seriju Kasiopejskih transkripti iz mnogo razloga, a glavni je taj da je materijal jako „neorganiziran“. Kada smo inicijalno počeli objavljivati ga kao što je dolazio, čitatelji su nam postavljali mnoga pitanja tako da smo uočili da metode koje smo koristili za „testiranje izvora“ su prouzrokovale komplikacije kod pisanja i izdavanja. Onda sam počela pisati VAL Seriju (Wave series) i druge kao oblik sakupljanja izvadaka koje objavljujem zajedno ujedinjene kao one koje imaju istu temu. Kad sam počela to raditi, nevjerojatna stvar mi se počela dešavati: počela sam vidjeti dijelove „između“ redaka u pojedinim transkriptama i naučila sam kako ih primjeniti slažući ih zajedno sa ostalima koji su u vezi toga. Ono što je još više zapanjujuće je činjenica da kad bi postavila pitanje o nekom subjektu, odgovor bi „proletio“ mojim prstima na ploči na manje-više prirodan način. Često sam bila iznenađena s onim što je izašlo iz toga svega. Upitala sam Kasiopejce o tome 23.09.2000.g. i evo što su rekli:

P: Htjela bih reći da je pisanje ovih serija bio jedan od najboljih edukacijskih projekta koje sam napravila. Jer u tom pisanju, morala sam pročešljati transkripte i objasniti ih drugim ljudima i prije nego što sam to mogla učiniti – morala sam to objasniti sebi. To je postala stvar dubokoumnog proširenja razmišljanja...

O: Dobro.

P: To je toliko zabavno, učiti te stvari koje trebam sve posložiti, skoro kao i kad sam ih čitala. Ja sam jedina koja ih piše. Zbilja je to nevjerojatno.

O: U jednom dijelu ti ih i pišeš.

Ovo je povezano s nečim što su me Kasiopejci podupirali od početka, govoreći da će početkom Oktobra 1994.g. „Tvoja svijest će ti uskoro dati oštre, precizne i točne informacije“. Shvatila sam da su Kasiopejci mi u budućnosti i da što se više približavamo toj budućnosti, mi postajemo oni... i oni – ja – gdje razgovaramo direktno kroz moje pisanje, pokazujući mi kako sastaviti i urediti sav taj materijal poslije nego što sam napravila sav taj nered u toj fazi preispitivanja i odgovaranja. Bilo mi je jasno da me je dugi rad sa pločom približio Kasiopejcima toliko blizu da sam otkrila krug koji je zatvarao moju svijest i direktno prolazio kroz moje ruke.

Nešto se mora reći glede „izazovne faze“. Napisala sam u biografiji u Amazing Grace knjizi:

Nažalost, poslije prethodne dvije godine pretežno nebuloznih duhovnih interakcija, nismo još imali naviku snimati i nismo znali da li je ta komunikacija pouzdana ili ne. Dakle, radili smo samo bilješke prvih nekoliko sesija. Poslije nekoliko tjedana ponavljanih kontakata i očiglednom jačanju komunikacije, kupila sam specijalni kazetofon da bi snimila sesije.

Od tog trenutka, počeli smo ono što je daleko rigoroznija „testna faza“ komunikacije. To je uključivalo brza pitanja kojima smo uletavali iz teme u temu kroz široki spektar kategorija. Provjeravala sam dosljednost podataka, pokušavajući zbuniti izvor i pokušavajući odrediti spektar i ograničenja. Najviše me je zanimalo postavljati pitanja vezana uz „nerješene misterije“ i potrošila sam nekoliko dana proučavajući kroz knjige za specifičnu „misteriju“ o kojoj bi pitala.

S jedne strane, to je dobra stvar, a s druge to nije bilo dobro. Jedna stvar koja je proizašla iz toga za vrijeme tog procesa je ta da nije bilo moguće za bilo koju informaciju da je „prebačena zrakama“ u naše glave iz bilo kojeg ljudskog izvora budući da su pitanja bila toliko nasumična i slučajna, a odgovori su bili toliko brzi, a mnoge sam provjerila tek kasnijim proučavanjem i istraživanjem. Zapravo, neke od informacija koje su Kasiopejci dali, nepoznati su čak i znanstvenicima i morali smo zbilja „duboko kopati“ za odgovore koje zaozbiljno potvrđuju da nam Kasiopejci mogu reći stvari koje definitivno nisu bile dio naših podsvjesnih umova. Više od toga, ako je informacija bila „usađena“ preko satelita, tko god je tu bio očitavajući naše umove u nultom trenutku vremena, ili usađivala se u naša pitanja, morao bi imati najbržu „istraživačku ekipu“ na planeti, jer su Kasiopejci bili brzi na odgovoru. I oni su uskoro počeli raditi svoju vlastitu interpunkciju, preciznu mogu nadodati, da ako je netko „usađivao“ informacije u naše glave, morali su imati pobornika za gramatiku, najbržeg na svijetu – toliko brzog da može trenutno potražiti bilo koji termin u najvećoj svjetskoj knjižnici!

Najlošija stvar u mojoj „testnoj fazi“ je činjenica da nije bilo u najmanju ruku niti jednog dijela materijala gdje nismo prebacivali s tema na temu u čitavom komuniciranju. Iako bi se vratili natrag i pitali pitanja koja su sljedila kasnije, ali bilo koja sesija je mogla iskočiti iz viših kosmičkih realiteta u percepciju kućnih mačaka.

Drugi faktor je bio taj da poslije početka snimanja sesija, osjećala sam da mi je dužnost prevesti svaki sitni komentar koji je netko u sobi spomenuo. To je rezultiralo mnogim razgovorima sastrane koji su bili uključeni u tekst. To je odbojno, ali sam ih ostavila da čitatelj može imati ideju o tome kako su tekle sesije. Čitatelj će također primjetiti da su tu stotine odvojenih podataka. To je mnogo podataka za obraditi. Tu je u stvari više podataka nego što su prezentirani ovdje, ali to su informacije koje su odvojene od generalnih radi toga jer sadrže

informacije tehničke naravi ili su jednostavno osobne.

Neki čitatelji su primjetili da neke sesije čine izvatke koje su objavljene u nekim artiklima i „drugačije“ su od istih u starim verzijama napisanim u zabilješkama. Jednostavno objašnjenje za to je da bilo tko radi toliko obiman posao u prevođenju snimaka sa trake na pisani materijal i to slovo po slovo, može pomješati neki dio i može se potkrasti pogreška.

U rekonstruiranju ranijih sesija koje su nastale bez snimanja, imamo brojne odgovore za koje nam nedostaju pitanja i zato su izostavljena namjerno. Kasnije sam se vratila na te bilješke i pregledala sve što je tu rečeno i tada je to imalo smisla i naknadno su ubačena ta pitanja koja su „bila moguća“. To je čisti proces rekonstrukcije koju smo napravili jer tada u toj početnoj fazi nismo imali svo potrebno znanje kao podlogu. Zato su prvi setovi transkripti, kao što sam objasnila mnogo puta, neizvjesni u najmanju ruku i takve su i bilješke. U drugim slučajevima, prevođenje je jednostavno netočno i bilo je potrebno ponovo preslušati trake da bi provjerili točnost prevedenog teksta. Ali rađe nego da izbacimo artikle koji sadrže neke greške, mi smo rađe ostavili ih na web stranicama kao „povijesne dokumente“ napretka eksperimenta.

Mnogi ljudi u potpunosti ne cijene nivo ekstremno teškog rada koji smo radili u tom eksperimentalnom procesu, kao i mnoge poteškoće koje sama metoda donosi. Vrlo je lako doći i napraviti kritike dok još nisu sastavljene u cjelost, što je zahtjevalo godine i godine uključujući greške i kvarove na opremi, osobne događaje, duge i napore sate sa slušalicama na ušima, prevodeći na stotine kazeta. I to je drugi razlog što nismo objavili pune transkripte zasad i također zato jer su još uvijek neizvjesne i iskreno bi trebale biti pročitane sa punom svijesti koju bi trebali imati i nebi se sve ni moglo objaviti radi grešaka na trakama koje niti jedan prevodilac ne može prebaciti u tekst na taj način.

Sada, naš osnovni postupak prije stavljanja teksta u artikle je da se vratimo na preslušavanje originalne trake ako je moguće i provjerimo odabrani izvadak sa originalnom transmisijom za VJERODOSTOJNOST koju ne možemo garantirati u mjeri u kojoj je objavljen. Tu imamo grešaka – izgovor, greške u pisanju,...itd. Vidjela sam mnoge kako sam čitala tekst i mogu ih ispravljati samo malo pomalo i samo zato jer samo mogu pamtiti sesije kad počinjem čitati zapise ispočetka selekcije transkripti. Bila sam tu za vrijeme sesija i pamtim što je rečeno i ako se ne slaže s onim što mi je u memoriji (pamćenju), izvadim originalnu kasetu i preslušam taj dio i napravim korekcije. I uvidjela sam da kad si umoran, ometan ili kad imaš previše za napraviti odjednom, da to utječe na proces transkripcije. Bilo je mnogo slučajeva kad zapisničar promjeni sadržaj, pa čak i kontekst, gdje govornik bude neidentificiran ili gdje je odgovor zabilježen kao pitanje i obratno, i radi toga što pamtim originalne sesije, mogu uvidjeti te ljudske pogreške. Nitko to ne može osim mene. I kao što stalno ponavljam, radim koliko god brzo

mogu.

Ovdje je preko tisuću stranica teksta. Još jednom, ponavljam, transkripte kako su ovdje objavljene, ne mogu garantirati da su 100% vjerodostojne originalnoj transmisiji. Vremenom ćemo moći dati definitivno i tekst bez grešaka.

Laura

Prijevod: Jack987 (zahvaljujem svima koji su pomogli kod prevođenja određenih sesija)

